

§ 1. Państwowym przedsiębiorstwom geologicznym, objętym postanowieniami uchwały nr 127 Prezydium Rządu z dnia 12 lutego 1955 r. w sprawie organizacji przedsiębiorstw geologicznych, przysługują uprawnienia określone w uchwale nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36).

§ 2. Zobowiązuje się zainteresowanych ministrów (kierowników centralnych urzędów) do wydania w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia przepisów obejmujących łącznie zarówno rozszerzone uprawnienia dyrektorów państwowych przedsiębiorstw geologicznych, przewidziane w zarządzeniu nr 220 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1956 r. (Monitor Polski Nr 68, poz. 840), jak też rozszerzone uprawnienia państwowych przedsiębiorstw

przemysłowych, wyszczególnione w uchwale nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36).

§ 3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określają:

- 1) wynikające ze specyfikacji branżowej wskaźniki do planu rocznego ustalone przez jednostkę nadrzędną, a przekazywane podległym przedsiębiorstwom geologicznym,
- 2) w jakim zakresie uprawnienia dyrektorów przedsiębiorstw geologicznych mogą być przekazywane kierownikom jednostek terenowych robót geologicznych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

136

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 25 lutego 1957 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw remontowo-budowlanych i robót specjalnych resortu gospodarki komunalnej.

Na podstawie § 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36) oraz zgodnie z § 1 ust. 2 oraz § 2 zarządzenia nr 379 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, usługowych i obrotu towarowego (Monitor Polski Nr 104, poz. 1199) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie planowania i produkcji uprawnia się przedsiębiorstwa resortu gospodarki komunalnej: remontowo-budowlane, robót wodociagowych i kanalizacyjnych, robót drogowych, instalacyjne, budowy sieci ciepłych, rozbiórkowo-porządkowe, produkcji pomocniczej, transportu i sprzętu budowlanego oraz bazy remontowe transportu i sprzętu budowlanego, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, do:

- 1) ustalania i zatwierdzania szczegółowych planów technicznych, ekonomicznych i finansowych we wszystkich wskaźnikach, zarówno ilościowych, jak i wartościowych, opracowanych na podstawie rocznych wskaźników zadań planowych, ustalonych dla przedsiębiorstwa przez jednostkę nadrzędną; w skład ustalonych przez prezydium właściwej rady narodowej wskaźników do planu rocznego wchodzi:
 - a) wartość produkcji lub usług wykonanych przez przedsiębiorstwo własnymi siłami,
 - b) suma funduszu płac ogółem łącznie z bezosobowym funduszem płac,
 - c) zysk albo strata,
 - d) nakłady na inwestycje oraz zakres rzeczowy inwestycji limitowych,
 - e) nakłady na kapitalne remonty,
 - f) limity materiałowe bądź przydziały materiałów rozdzielanych centralnie,
 - g) wpłaty do budżetu,
 - h) finansowanie z budżetu z podziałem na: działalność eksploatacyjną, inwestycje,
 - i) suma normatywów środków obrotowych ogółem.
- Podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstw są zadania planowe ustalone przez jednostkę nad-

rzędną również wówczas, gdy zawarte w nich wielkości zostały podwyższone w szczegółowych planach zatwierdzonych przez przedsiębiorstwo. W razie niewykonania planu rocznego ze względu na brak zleceń, dokumentacji lub materiałów podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstwa jest jako kryterium dodatkowe suma planów kwartalnych, zmienionych za zgodą prezydium właściwej rady narodowej;

- 2) zatwierdzania planów operatywnych (kwartalno-miesięcznych) przedsiębiorstw, opracowanych na podstawie zatwierdzonego planu rocznego; w razie niemożności wykonania z przyczyn obiektywnych planu kwartalnego, równego kwartalnemu wycinkowi planu rocznego, zmiana planu kwartalnego łącznie ze zmianą kwartalnego planu funduszu płac wymaga zgody prezydium właściwej rady narodowej; plany miesięczne powinny być oparte o harmonogramy robót i nie mogą naruszać obowiązujących terminów oddawania obiektów do użytku;
 - 3) dokonywania zmian planów miesięcznych dla budów w terminie do dnia 15 miesiąca objętego planem, bez naruszenia globalnej kwoty planu miesięcznego przedsiębiorstwa, po uprzednim uzgodnieniu tych zmian z inwestorem bezpośrednim; dokumenty dotyczące aktualnego stanu planu miesięcznego budów powinny być przechowywane na budowach i w zarządzie przedsiębiorstwa w sposób umożliwiający kontrolę;
 - 4) przyjmowania zleceń rocznych i wieloletnich na roboty budowlano-montażowe w ramach planów inwestycyjnych centralnych i terenowych;
 - 5) przyjmowania od przedsiębiorstw uspołecznionych i instytucji państwowych zleceń na roboty budowlano-montażowe oraz zamówień na dostawę wyrobów produkcji pomocniczej lub świadczenia usług nie objętych planem, zgodnie z obowiązującymi przepisami — jeżeli ich wykonanie jest możliwe bez uszczerbku dla realizacji planu;
 - 6) uruchamiania produkcji ubocznej artykułów rynkowych z materiałów powierzonych lub z własnych odpadów materiałowych bez konieczności wydzielania odrębnych komórek organizacyjnych;
- ustalania cen oraz organizacji zbytu produkcji ubocznej;

całkowity zysk z produkcji ubocznej przeznacza się na fundusz zakładowy;

produkcji ubocznej nie obejmuje się wskaźnikami planu rocznego i nie zalicza się do jego wykonania;

uruchomienie produkcji ubocznej i ustalenie jej zakresu wymaga zezwolenia prezydium właściwej rady narodowej.

§ 2. W zakresie inwestycji własnych i kapitałnych remontów uprawnia się przedsiębiorstwa do:

- 1) zatwierdzenia w porozumieniu z generalnym wykonawcą miesięcznych harmonogramów robót budowlano-montażowych, pod warunkiem nienaruszania terminów oddawania obiektów do użytku;
- 2) dokonywania w ramach tytułu inwestycyjnego zmian polegających na przesunięciach limitów między poszczególnymi składnikami, z tym że zmiany te
 - a) powinny się mieścić w ramach zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
 - b) nie mogą powodować przesunięcia na dalszy okres terminów oddawania inwestycji do użytku, ustalonych w spisach tytułów inwestycyjnych,
 - c) podlegają uzgodnieniu z wykonawcą obcym, jeżeli dotyczą robót budowlano-montażowych;
- 3) przekroczenia limitu inwestycyjnego o wartość maszyn i urządzeń, które zgodnie z planem miały być zmontowane dopiero w następnym roku, a których zmontowanie stało się możliwe w danym roku ze względu na przyspieszenie robót i wygospodarowanie lub uzyskanie środków inwestycyjnych na pokrycie kosztów montażu;
- 4) zatwierdzania zakresu rzeczowo-finansowego inwestycji pozalimitowych, finansowanych z funduszu zakładowego oraz funduszu na popieranie produkcji ubocznej; inwestycje na cele socjalno-bytowe oraz inwestycje pozalimitowe z funduszu zakładowego powinny być zatwierdzone po zasięgnięciu opinii rady zakładowej;
- 5) zatwierdzania projektów technicznych i roboczych dla inwestycji o wartości do 500.000 zł;
- 6) zatwierdzania rocznego planu kapitałnych remontów w ramach limitów finansowych określonych przez prezydium właściwej rady narodowej oraz wprowadzania do tego planu zmian w ciągu roku, przy zabezpieczeniu wykonania planów produkcyjnych oraz utrzymania majątku trwałego w należyłym stanie;
- 7) pokrywania w gospodarczo uzasadnionych przypadkach z funduszu amortyzacyjnego, w ramach rocznego planu kapitałnych remontów, kosztów modernizacji maszyn i urządzeń, jeżeli modernizacja jest przeprowadzana równocześnie z kapitałnym remontem maszyn lub urządzeń, jak również kosztów zakupu i montażu maszyn lub urządzeń przeznaczonych do zastąpienia zużytych, jeżeli wymiana tych maszyn i urządzeń jest bardziej uzasadniona niż poddanie ich kapitałnemu remontowi;
- 8) wykonywania drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji, modernizacji, racjonalizacji, rozszerzenia produkcji artykułów szerokiego spożycia, usprawnienia gospodarki magazynowo-transportowej, zagospodarowania nieczynnych obiektów z kredytów bankowych udzielanych przez banki finansujące działalność eksploatacyjną;
- 9) zlecania pracownikom własnym i obcym i opłacania ze środków inwestycyjnych dokumentacji projektowo-kosztorysowej i adaptacji projektów typowych, jeżeli koszt zleconej dokumentacji nie przekracza 10.000 zł, a wynagrodzenie zleceniobiorcy mieści się w granicach cen obo-

wiązujących państwowe biura projektów, pomniejszych przez zastosowanie współczynnika w wysokości 0,5;

- 10) dysponowania składnikiem zbiorczego zestawienia kosztów budowy lub kosztorysu generalnego na roboty nie przewidziane w razie potrzeby pokrycia kosztów budowy w ramach kosztorysu;
- 11) zlecania własnym pracownikom sprawowania nadzoru inwestycyjnego, jeżeli wartość inwestycji nie przekracza 500.000 zł.

§ 3. W zakresie organizacji przedsiębiorstwa, zatrudnienia, płac i spraw finansowych uprawnia się przedsiębiorstwa do:

- 1) ustalania szczegółowej organizacji przedsiębiorstwa;
- 2) ustalania — w ramach układu zbiorowego i obowiązujących przepisów — norm pracy, taryfikatorów płacowych i regulaminów premiowania, a w szczególności:
 - a) ustalania szeregowań wszystkich pracowników przedsiębiorstwa zgodnie z obowiązującym systemem płac i stawkami, z wyjątkiem dyrektora przedsiębiorstwa, dla którego wysokość wynagrodzenia ustala prezydium właściwej rady narodowej,
 - b) szeregowań pracowników przedsiębiorstwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach do grupy (stawki) uposażenia bezpośrednio wyższej niż przewidują przepisy dla danego stanowiska;
- 3) wykorzystania zaistniałych oszczędności (względnych) na funduszu płac w następnych okresach danego roku;
- 4) dokonywania zmian planów kwartalnych funduszu płac w oparciu o zatwierdzone zmiany zgodnie z § 1 pkt 2 i 5 oraz załatwiania bezpośrednio z bankiem finansującym spraw związanych z odblokowywaniem zatrzymanych kwot funduszu płac, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie kontroli funduszu płac;
- 5) zlecania w ramach posiadanego bezosobowego funduszu płac pracownikom przedsiębiorstwa i pracownikom obcym wykonania prac doraźnych lub okresowych;
- 6) dokonywania przerzutów z nakładów na „usługi obce”, przewidzianych w pozycjach planu kosztów własnych, na fundusz płac w każdorazowo ekonomicznie uzasadnionych przypadkach, za zgodą prezydium właściwej rady narodowej;
- 7) ustalania na okres do 6 miesięcy ulgowych norm pracy przy wprowadzeniu nowej technologii produkcji, do której załoga nie jest wdrożona, lub podejmowania produkcji nowych asortymentów — pod warunkiem posiadania pełnej dokumentacji technologicznej oraz zatwierdzenia zakładowych norm pracy.

§ 4. W pozostałych dziedzinach przedsiębiorstwom przysługują uprawnienia do:

- 1) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym zbędnych materiałów i przedmiotów nietrwałych, jeżeli właściwa jednostka organizacyjna zbytu nie nabyła ich bądź nie wskazała nabywcy w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie;
- 2) w razie niemożności sprzedaży przedsiębiorstwom państwowym (pkt 1) — sprzedawania zbędnych materiałów i przedmiotów nietrwałych spółdzielniom, rzemieślnikom i osobom prywatnym; decyzja co do sprzedaży i ceny powinna być ustalona komisyjnie;
- 3) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym, spółdzielniom, rzemieślnikom i osobom prywatnym zbędnych ma-

- szyn i urządzeń, jeśli właściwa jednostka nadrzędna w okresie 2 miesięcy nie dała innej dyspozycji; sprzedaż powinna być poprzedzona opinią komisji co do celowości sprzedaży i ceny;
- 4) w razie wykonywania robót w terenie — dokonywania zakupu materiałów miejscowych (żwiru, gliny, piasku, kamienia) w granicach do wysokości 5.000 zł na jedną budowę od osób prywatnych;
 - 5) zawierania umów ze spółdzielniami i z rzemieślnikami na wykonanie prac na warunkach dogodnych dla przedsiębiorstwa;
 - 6) dokonywania zakupów w spółdzielniach, w jednostkach gospodarki nie uspołecznionej i u osób prywatnych w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych;
 - 7) wypłacania osobom prywatnym z tytułu dostaw i usług jednorazowo kwot w gotówce do wysokości 3.000 zł;
 - 8) wypłacania w uzasadnionych przypadkach pracownikom przedsiębiorstwa zaliczki na poczet wynagrodzenia do wysokości 10-dniowego zarobku, podlegającej potrąceniu przy wypłacie ostatecznie obliczonych zarobków za dany miesiąc;
 - 9) tworzenia w ramach planu kosztów administracyjno-gospodarczych funduszu dyspozycyjnego i rozporządzania nim zgodnie z zasadami ustalonymi odrębnym zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej, wydany w porozumieniu z Ministrem Finansów;
 - 10) spisywania na podstawie protokołów komisji inwentaryzacyjnych nie zawinionych ubytków materiałowo-towarowych o charakterze ubytków nadzwyczajnych i wynikających z przyczyn losowych oraz umarzania należności z tytułu ubytków;
 - 11) spisywania na straty:
 - a) nie zawinionych niedoborów materiałowych, produkcji w toku oraz wyrobów gotowych,
 - b) wartości zdeprecjonowanych materiałów w przypadkach nie zawinionych przez pracowników,
 - c) za zgodą prezydium właściwej rady narodowej — należności nieściągalnych;
 - 12) czasowego przenoszenia robotników i pracowników umysłowych (wszystkich kategorii), jeżeli jest to uzasadnione potrzebami produkcyjnymi;
 - 13) wprowadzania pracy na dwie i trzy zmiany;
 - 14) ustalania dla robotników w uzasadnionych przypadkach, w porozumieniu z radą zakładową, wynagrodzeń opartych na dniówce z premią, zgodnie z obowiązującymi przepisami placowymi;
 - 15) przyznawania ósmej kategorii zaszerzegowania wysoko wykwalifikowanym robotnikom, zgodnie z taryfikatorem;
 - 16) ubezpieczenia pracowników — w miarę potrzeby — od nieszczęśliwych wypadków;
 - 17) zgłaszania wniosków i uzgadniania z oddziałem banku finansującego działalność przedsiębiorstwa limitów kredytów bankowych.
- § 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1956 r.
- Minister Gospodarki Komunalnej: w z. St. Sroka

137

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, OŚWIATY I ZDROWIA

z dnia 14 sierpnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagrodzenia za przeprowadzanie egzaminów i za ocenę prac dyplomowych, magisterskich, kandydackich i doktorskich oraz czynności w postępowaniu przy doborze kandydatów do szkół wyższych.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Oświaty i Zdrowia z dnia 18 grudnia 1952 r. w sprawie wynagrodzenia za przeprowadzanie egzaminów, za ocenę prac dyplomowych, magisterskich, kandydackich i doktorskich oraz za czynności w postępowaniu przy doborze kandydatów do szkół wyższych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-106, poz. 1652 i z 1953 r. Nr A-42, poz. 507) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za przeprowadzenie egzaminów jednoosobowo lub udział w komisji egzaminacyjnej oraz za ocenę prac pracownicy nauki i osoby pełniące ich funkcje otrzymują — z zastrzeżeniem postanowień §§ 3 — 7 — oprócz wynagrodzenia zawartego w uposażeniu zasadniczym następujące wynagrodzenie uzupełniające:

1) za egzamin związany ze stopniem kandydata nauk 20,— zł,

2) za egzamin dyplomowy	15,— zł,
3) za każdy egzamin na studiach zaocznych lub eksternacie oprócz egzaminu dyplomowego	10,— zł,
4) za pozostałe egzaminy po	5,— zł,
5) za recenzowanie pracy kontrolnej na studiach zaocznych	10,— zł,
6) za ocenę pracy dyplomowej	60,— zł,
7) za ocenę pracy kandydackiej	300,— zł,
8) za ocenę pracy doktorskiej	600,— zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. H. Golański
Minister Oświaty: w z. Z. Dembińska
Minister Zdrowia: w z. B. Bednarski